

1923-12-15

AFSENDER

Thomas Laub

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 146 nr. 8

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Gentofte, 15de Dec.

Kon Skovgaard. Tak for brest! I kunden er vi
vdt enige, men udtrykkene er lidt forskellige: Is
vdt han slår fast, at det skønne - i natur og
i kunsten - er en virkelighed, ikke et symbol, ^{er} et ud-
slag af Guds almægtige kærlighed, så vi gennem det
kan se hvor stor og god han er, og dermed venne os
til den herlighed han evig vil give os. I virkeligheden
er det givet os til glæde, og denne glæde skal venne os
til den store glæde. Vi må så godt hente billedet til
trøst for os fra natur og kunst, men aldrig nedværdig den
til at være blot billeder på moralske sandheder, ^{der er men} ~~de er men~~
Guds herlighed.
G holder ikke af ordet: kunst for kunstens skyld.
G minder af: for kunstnerens skyld. Da p for at kün-
stens mål er at fremstille menneskeligt (og udtrykke na-
turs ^{her} herlighed), - selvfølgelig (og deri har V. W. sin)
dom kunsten, d. v. s. i en oplysning efter menneskets lov -
for ellers kan kunsten ikke stå fast på jorden, - så må

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Is jo også tro på at kært er for uenverket -
for folkets skyld. Og tror at falder vi på godt
kan opdrage til at se og lære på kært, - måske ikke
til at forstå det det skæbne, men dog det væsentlige.
Is vil det vi nøjagtig kan, at denne opdragelse skal
ikke vil lyngt, måske, med en tarvelig, men med en
dette vil i værkerne.

Men kan vi ikke sige det tydeligt. Som sagt, vi
er vist usig, om det er tydeligt.

Dermed er jo ganske usig, med dem om
"Hans Ark". Is som tror at Gud kan kunne tale til
og at han vil det bedste, - og kan ikke lang tid den
slags forklaringer. Vi vil alle, og i kunstens udsættelse
dendover ved, at viden om det ikke kan sig sige
om Gud og troen, hverken for alle i al. Kelle, ikke for
sædvan som denne mand vil gøre. Men som kan vi måske
rationalisme, er selv rationalitet, og v. i. kan lægges.
virkningen af dem på træne grundene, ligesom v. for dem
til at ~~kan~~ Gud se mig. Gud vil gøre det kan
der vil skæbne frem i tid, og der vil kan i en øjeblik

eller ikke. Det om "Lærerne" er lige som sket
en "gode Gud i kellen" en "sagen i kellen". Det
er det samme sproget som for: Gud har sagt os
ud om søn, at han har beredt os belysning som netop
nære for os, - hvad kan gøre er altid det bedste. Og
så kan vi sproget og vil ud den viden, skal "indse"
sige, om der vil også er godt nok. Den slags viden
er ikke altid lige så tydelig, viden om det gode
skal om vi vil viden om det gode (selv om det gode
er det bedste). - Undersøgelser, og bliver angiveligt, og der
den slags. Men jo kan lyngt ikke forstå det de
både den om det bedste.

Der vil de ikke blive ved os.

50/23
Tost blev i det af alle, fordi jo
tilfreds for at jo også de forklare
de sig selv, alle som vil tænke på
min måde og på mit ud af det. Vi kan
jo dog i mange dele end, og det er mig - glade,
og det bliver som altid, langsomt, til fordel og alt godt det
gælder og gladeligt sigter til.
Is er jo vil gøre tydeligt for en helt anden belysning, som i det hele taget.

Hans
Tastreb.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

